

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Europaparlamentets och rådets beslut nr 508/2000/EG av den 14 februari 2000 om upprättande av Kultur 2000-programmet	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 509/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 510/2000 av den 9 mars 2000 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 511/2000 av den 9 mars 2000 om ny fördelning av importrättigheter enligt förordning (EG) nr 1054/1999 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 512/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 513/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 514/2000 av den 9 mars 2000 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 515/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	20
	Kommissionens förordning (EG) nr 516/2000 av den 9 mars 2000 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1758/1999	22
	Kommissionens förordning (EG) nr 517/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999	23

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 518/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999	24
	Kommissionens förordning (EG) nr 519/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999	25
	Kommissionens förordning (EG) nr 520/2000 av den 9 mars 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999	26

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/206/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 juli 1999 om den ordning för stöd till bomull som tillämpas i Grekland av grekiska bomullsbyrå** [delgivet med nr K(1999) 2536] 27

2000/207/EG:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 22 februari 2000 om ett samordnat program för offentlig kontroll av livsmedel för år 2000 ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2000) 356] 34

Rättelser

- ★ **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 2025/97 av den 15 oktober 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av reklamtändstickor med ursprung i Japan och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen (EGT L 284 av den 16.10.1997)** 42

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 491/2000 av den 6 mars 2000 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd (EGT L 60 av den 7.3.2000) 42

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 508/2000/EG**av den 14 februari 2000****om upprättande av Kultur 2000-programmet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 151.5 första strecksatsen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget, mot bakgrund av det
gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén
den 9 december 1999 ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kulturen har i sig ett stort värde för alla folk i Europa, är en väsentlig del av den europeiska integrationen och bidrar till att bekräfta och vitalisera den europeiska samhällsmodellen och till att främja gemenskapens inflytande på det internationella planet.
- (2) Kulturen är både en ekonomisk faktor och en faktor för social integration och medborgarskap. Kulturen spelar därför en viktig roll för att möta de nya utmaningar som gemenskapen står inför, såsom globaliseringen, informationsamhället, den sociala sammanhållningen och skapandet av sysselsättning.
- (3) I syfte att möta den kulturella dimensionens behov i EU måste gemenskapen beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget än artikel 151, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald. I detta sammanhang bör kommissionen främja spridning av information om de kulturella näringarnas möjligheter i fråga om strukturfonderna, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽⁴⁾, samt genomföra undersökningar för detta ändamål.
- (4) Mot bakgrund av kulturens växande betydelse för det europeiska samhället och de utmaningar som gemenskapen möter inför 2000-talet är det viktigt att gemen-

skapens åtgärder på kulturområdet görs effektivare och enhetligare och därför föreslås en enhetlig ram för inriktning och programplanering för perioden 2000–2004 samtidigt som hänsyn bör tas till behovet av att i högre grad beakta kulturfrågorna inom gemenskapens berörda politikområden. Rådet har i detta sammanhang genom sitt beslut av den 22 september 1997 om den europeiska kulturella verksamhetens framtid ⁽⁵⁾ anmodat kommissionen att lägga fram förslag för att upprätta ett enhetligt instrument för programplanering och finansiering i syfte att genomföra artikel 151 i fördraget.

- (5) Om medborgarna ger sitt fulla stöd till och deltar fullt ut i den europeiska integrationen bör större tonvikt läggas vid deras gemensamma kulturella värderingar och rötter som ett nyckelelement när det gäller deras identitet och medlemskap i ett samhälle som grundas på frihet, demokrati, tolerans och solidaritet. En bättre jämvikt bör därför skapas mellan gemenskapens ekonomiska och kulturella aspekter så att dessa kan komplettera och stödja varandra.
- (6) Enligt fördraget skall Europeiska unionen verka för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken och bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för dessas nationella och regionala mångfald samtidigt som gemenskapen skall framhäva det gemensamma kulturarvet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas skyddet av Europas små kulturer och i mindre omfattning talade språk.
- (7) Gemenskapen har alltså åtagit sig att arbeta för ett kulturområde som är gemensamt för Europas folk, kännetecknas av öppenhet och mångfald och grundar sig på subsidiaritetsprincipen, på samarbete mellan alla som är verksamma inom kultursektorn, på främjande av en lagstiftningsmässig ram som bidrar till kulturell verksamhet och ser till att den kulturella mångfalden respekteras samt på den kulturella dimensionens införlivande med gemenskapspolitiken på sätt som anges i artikel 151.4 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 211, 7.7.1998, s. 18.

⁽²⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 68.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 november 1998 (EGT C 359, 23.11.1998, s. 28), rådets gemensamma ståndpunkt av den 28 juni 1999 (EGT C 232, 13.8.1999, s. 25) och Europaparlamentets beslut av den 28 oktober 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 24 januari 2000 och Europaparlamentets beslut av den 3 februari 2000.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 305, 7.10.1997, s. 1.

- (8) För att det skall bli möjligt att förverkliga ett kulturområde som är gemensamt för Europas folk är det viktigt att stimulera kreativ verksamhet, främja kulturarv med en europeisk dimension, uppmuntra ömsesidig förståelse för de europeiska folkens kultur och historia samt främja kulturutbyte i syfte att sprida kunskap och stimulera samarbete och kreativ verksamhet.
- (9) I detta sammanhang bör ett utökat samarbete mellan dem som är engagerade i kulturell verksamhet främjas genom att uppmuntra dem att ingå samarbetsavtal om genomförande av gemensamma projekt, stödja mer målinriktade åtgärder med starka europeiska inslag, stödja särskilda och nyskapande åtgärder och uppmuntra utbyte och dialog kring valda teman av europeiskt intresse.
- (10) Kulturprogrammen Kalejdoskop, Ariane och Rafael, som behandlas i Europaparlamentets och rådets beslut nr 719/96/EG ⁽¹⁾, nr 2085/97/EG ⁽²⁾ respektive nr 2228/97/EG ⁽³⁾ innebar en första positiv etapp för genomförandet av gemenskapens kulturpolitik. Gemenskapens kulturinsatser måste emellertid förenklas och förstärkas på grundval av utvärderingens resultat och det som åstadkommit genom ovan nämnda program.
- (11) I enlighet med kommissionens meddelande Agenda 2000 måste de åtgärder som vidtas på gemenskapsnivå effektiviseras, särskilt genom koncentration av de resurser som finns tillgängliga för intern politik, inklusive kulturell verksamhet.
- (12) Avsevärd erfarenhet har vunnits, särskilt genom utvärderingen av de första kulturprogrammen, det omfattande samrådet med alla berörda parter och resultaten från Europeiska unionens kulturforum den 29 och 30 januari 1998.
- (13) Gemenskapens kulturella verksamhet bör beakta varje kulturområdes särskilda natur, och därmed också dess särskilda behov.
- (14) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 21 och 23 juni 1993 begärdes att gemenskapsprogrammen skulle öppnas för deltagande av de länder i Central- och Östeuropa som ingått associeringsavtal. Gemenskapen har med vissa tredje länder undertecknat samarbetsavtal som innehåller en klausul om kultur.
- (15) Genom detta beslut upprättas därför för tiden 1 januari 2000–31 december 2004 ett enhetligt instrument för finansiering och programplanering för kulturellt samarbete, kallat Kultur 2000-programmet.
- (16) I detta beslut fastställs för hela den tid programmet pågår en finansieringsram som utgör den särskilda referensen enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽⁴⁾.
- (17) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.
- (18) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målen för denna åtgärd inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. De kan därför på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta beslut begränsar sig till minsta möjliga antal åtgärder för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (19) Kultur 2000-programmet bör vara det enda programmet på kulturområdet från och med år 2000. Därför bör beslut nr 2228/97/EG upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varaktighet och mål

Härmed upprättas för tiden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2004 ett enhetligt instrument för finansiering och programplanering för kulturellt samarbete, nedan kallat Kultur 2000-programmet.

Kultur 2000-programmet skall bidra till att främja ett kulturområde som är gemensamt för Europas folk. Det skall stödja samarbete mellan skapande konstnärer, kulturarbetare, privata och offentliga kulturfrämjare, verksamhet i kulturella nätverk samt andra parter liksom medlemsstaternas och andra deltagande staters kulturinstitutioner, i syfte att uppnå följande mål:

- Främja kulturell dialog och de europeiska folkens kännedom om varandras kultur och historia.
- Främja kreativitet samt kulturens spridning över gränserna och rörlighet för artister, skapande konstnärer och andra kulturarbetare och yrkesverksamma och deras verk, med stark betoning på ungdomar och socialt missgynnade personer samt på kulturell mångfald.
- Framhäva kulturell mångfald och utveckla nya kulturella uttrycksformer.

⁽¹⁾ EGT L 99, 20.4.1996, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 291, 24.10.1997, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 305, 8.11.1997, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) På europeisk nivå dela med sig av och framhäva det gemensamma kulturarv som har betydelse för Europa. Sprida sakkunskap och främja goda rutiner i fråga om bevarande och skydd av detta kulturarv.
- e) Ta hänsyn till den roll som kulturen spelar i den socioekonomiska utvecklingen.
- f) Främja interkulturell dialog och ömsesidigt utbyte mellan europeiska och icke-europeiska kulturer.
- g) Uttryckligen erkänna kulturen som en ekonomisk faktor och som en faktor för social integration och medborgarskap.
- h) Skapa ökad tillgång till och utvidgat deltagande i kulturella aktiviteter i Europeiska unionen för så många medborgare som möjligt.

Kultur 2000-programmet skall främja en effektiv koppling till åtgärder som genomförs inom gemenskapens andra politikområden och som är av betydelse för kulturen.

Artikel 2

Olika slag av kulturella åtgärder och evenemang

Målen i artikel 1 skall förverkligas genom följande:

- a) Särskilda nyskapande och/eller experimentella åtgärder.
- b) Integrerade åtgärder inom ramen för fleråriga, strukturerade kultursamarbetsavtal.
- c) Särskilda kulturevenemang med en europeisk och/eller internationell dimension.

Åtgärderna och insatserna för deras genomförande återges i bilaga I. De är antingen vertikala (de rör ett kulturområde) eller horisontella (de rör flera kulturområden).

Artikel 3

Finansiering

Finansieringsramen för att genomföra Kultur 2000-programmet för den tid som avses i artikel 1 bestäms härmed till 167 miljoner euro.

De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 4

Genomförande

- De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut och som rör de frågor som anges nedan skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 5.2
 - Prioriteringar och allmänna riktlinjer för alla de åtgärder som beskrivs i bilaga I och det årliga program som blir resultatet därav.
 - Den allmänna balansen mellan alla åtgärder.
 - Regler och kriterier för att välja ut de olika typer av projekt som beskrivs i bilaga I (insatserna I.1, I.2 och I.3).
 - Det finansiella stöd som gemenskapen skall tillhandahålla (belopp, varaktighet, fördelning och mottagare).

- e) De detaljerade förfarandena för att övervaka och utvärdera Kultur 2000-programmet tillsammans med slutsatserna i den utvärderingsrapport som föreskrivs i artikel 8 och alla andra åtgärder som justerar detta program på grundval av utvärderingsrapporten.

- De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut och som rör alla andra frågor skall antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.3.

Artikel 5

Kommitté

- Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
 - När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.
- Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.
- När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.
 - Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 6

Överensstämmelse och komplementaritet

Vid genomförandet av Kultur 2000-programmet skall kommissionen i samarbete med medlemsstaterna säkerställa övergripande överensstämmelse och komplementaritet med relevant gemenskapspolitik och relevanta gemenskapsåtgärder som kan påverka kulturområdet. Detta kan innebära möjlighet att inkludera kompletterande projekt som finansieras genom andra gemenskapsprogram.

Artikel 7

Tredje land och internationella organisationer

Kultur 2000-programmet är öppet för deltagande av länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet liksom för deltagande av Cypern och de associerade länderna i Central- och Östeuropa på de villkor som fastställs i associeringsavtalen eller i de tilläggsprotokoll till associeringsavtalen rörande deltagande i gemenskapsprogram som har ingåtts eller kommer att ingås med dessa länder.

Kultur 2000-programmet skall också möjliggöra samarbete med andra tredje länder som ingått associerings- eller samarbetsavtal som innehåller klausuler om kultur, på grundval av extra anslag som gjorts tillgängliga i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med dessa länder.

För att genomföra de kulturella åtgärder och evenemang som förtecknas i artikel 2 skall Kultur 2000-programmet medge gemensamma insatser med behöriga internationella organisationer på kulturområdet, såsom Unesco eller Europarådet, på grundval av gemensamma bidrag och i enlighet med de regler som gäller för varje institution eller organisation.

*Artikel 8***Utvärdering och övervakning**

Kommissionen skall senast den 31 december 2002 för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lägga fram en detaljerad utvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts genom Kultur 2000-programmet i förhållande till de mål som uppställts, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till ändring av detta beslut.

När Kultur 2000-programmet fullbordats skall kommissionen för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lägga fram en rapport om dess genomförande. Dessutom skall kommissionen årligen för Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén lägga fram en kort övervakningsrapport om genomförandet av Kultur 2000-programmet.

Dessa utvärderingsrapporter skall särskilt klargöra vilket mervärde som skapats, i synnerhet av kulturell natur, och vilka socioekonomiska effekter som uppnåtts genom gemenskapens ekonomiska stöd.

*Artikel 9***Upphävande**

Beslut nr 2228/97/EG upphävs med verkan från och med den 1 januari 2000.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

BILAGA I

ÅTGÄRDER OCH INSATSER FÖR GENOMFÖRANDE AV KULTUR 2000-PROGRAMMET

I. Beskrivning av åtgärder och evenemang

I.1 Särskilda nyskapande och/eller experimentella åtgärder

Gemenskapen skall varje år stödja evenemang och projekt som genomförs i partnersamverkan eller i nätverksform. I dessa projekt måste aktörer från minst tre stater som deltar i Kultur 2000-programmet ingå, på grundval av prioriteringar som har fastställts efter samråd med den kommitté som avses i artikel 5 utan att det påverkar de associerade ländernas möjlighet att delta i programmet i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 7. Dessa åtgärder skall i princip omfatta en period om ett år, som kan förlängas med två kompletterande år. Dessa vertikala åtgärder (som avser ett enda kulturområde) eller horisontella åtgärder (som förenar flera kulturområden) bör vara av nyskapande och/eller experimentell karaktär, i huvudsak med följande syfte:

- i) Att lägga särskild vikt vid hur Europas medborgare, särskilt de minst gynnade grupperna och ungdomarna, lättare skall få tillgång till kulturlivet och i större utsträckning kunna delta i det, oavsett social, regional och kulturell tillhörighet.
- ii) Uppmuntra uppkomst och spridning av nya kulturella uttrycksformer inom och vid sidan av de traditionella kulturområdena (t. ex. musik, teater, bildkonst, fotografi, arkitektur, litteratur, böcker och läsning samt kulturarvet, inklusive kulturlandskapet och barnkulturen).
- iii) Stödja projekt som syftar till att förbättra tillgången till böcker och läsning samt till att utbilda de yrkesverksamma inom detta område.
- iv) Stödja samarbetsprojekt som syftar till att på europeisk nivå bevara, dela, framhäva och slå vakt om det gemensamma kulturarv som har europeisk betydelse.
- v) Främja skapandet av multimedieprodukter anpassade till olika målgruppers behov, för att göra det europeiska konstnärliga skapandet och det europeiska kulturarvet synligare och mer allmänt tillgängligt.
- vi) Uppmuntra initiativ, utbyte av erfarenheter och samarbete mellan kulturella och sociokulturella aktörer som arbetar med social integration, särskilt ungdomars integration.
- vii) Främja en interkulturell dialog och ett ömsesidigt utbyte mellan europeiska och andra kulturer genom att särskilt uppmuntra samarbete mellan medlemsstaternas och tredje länders kulturinstitutioner och/eller andra aktörer om ämnen av gemensamt intresse.
- viii) Främja spridning av levande (live) kulturevenemang med hjälp av den nya tekniken i informationsområdet.

Gemenskapens stöd får inte överstiga 60 % av budgeten för en särskild åtgärd. I de flesta fall får stödet inte vara lägre än 50 000 euro per år och inte högre än 150 000 euro per år.

I.2 Integrerade åtgärder inom ramen för fleråriga strukturerade avtal om gränsöverskridande kultursamarbete

Kultur 2000-programmet skall uppmuntra närmare förbindelser och gemensamt arbete genom stöd till kulturnätverk och särskilt nätverk av aktörer, kulturorgan och kulturinstitutioner, i vilka särskilt yrkesverksamma i olika deltagande stater medverkar för att genomföra strukturerade kulturprojekt både inom och utanför gemenskapen. Dessa åtgärder hänger samman med viktiga kvalitetsprojekt med en europeisk dimension med medverkan av minst fem stater som deltar i Kultur 2000-programmet.

De kulturella samarbetsavtalen syftar till att genomföra fleråriga strukturerade kulturåtgärder mellan aktörer i flera medlemsstater och aktörer i andra stater som deltar i Kultur 2000-programmet. Avtalen avser gränsöverskridande projekt inom ett kulturområde (vertikala insatser) såsom musik, teater, bildkonst, litteratur, böcker och läsning, inbegripet översättning och kulturarvet. De skall dessutom främja genomförandet av integrerade sektorsövergripande åtgärder (horisontella åtgärder baserade på synergi), dvs. sådana som förenar flera kulturområden, bland annat med hjälp av nya medier.

De samarbetsavtal som föreslagits på detta sätt för en tid på upp till tre år skall innefatta följande eller vissa av följande insatser:

- i) Samproduktion och spridning av verk och andra kulturevenemang i Europeiska unionen (till exempel utställningar, festivaler, etc.), så att de blir tillgängliga för så många medborgare som möjligt.
- ii) Rörlighet för artister, skapande konstnärer och andra kulturarbetare.
- iii) Vidareutbildning av kulturarbetare och erfarenhetsutbyte på både akademisk och praktisk nivå.

- iv) Framhävande av kulturmiljöer och kulturminnesmärken inom gemenskapen för att öka kännedomen om den europeiska kulturen.
- v) Forskningsprojekt, kampanjer för att öka medvetenheten hos allmänheten, verksamhet för undervisning och kunskapsspridning, seminarier, kongresser samt möten om kulturfrågor av europeisk betydelse.
- vi) Användning av ny teknik.
- vii) Projekt som syftar till att framhäva kulturell mångfald och flerspråkighet, till att främja ömsesidig medvetenhet om de europeiska folkens historia, rötter och gemensamma kulturella värden samt om deras gemensamma kulturarv.

Efter samråd med den kommitté som avses i artikel 5.1 i detta beslut skall gemenskapen ge stöd för genomförande av avtal om kulturellt samarbete (kultursamarbetsavtal). Förutom att bidra till projektets finansiering är stödet även avsett att täcka kostnaderna för att inleda ett varaktigt och eventuellt flerårigt samarbete, vars juridiska utformning är erkänd i någon av unionens medlemsstater.

För att avtalet skall kunna erhålla stöd krävs det att aktörer från minst fem stater som deltar i Kultur 2000-programmet är involverade i verksamheten.

De ansvariga för fleråriga kultursamarbetsavtal som erhåller gemenskapsstöd under mer än ett år skall vid slutet av varje år för kommissionen lägga fram en sammanfattning över de insatser som gjorts och utgifterna för var och en av dessa för att få förnyat stöd från gemenskapen för den period som projektet avser.

Gemenskapens stöd får inte överstiga 60 % av kultursamarbetsavtalets budget. Stödet får inte vara högre än 300 000 euro per år.

Detta stöd kan ökas med högst 20 % för att täcka kostnader som förvaltningen av kultursamarbetsavtalet medför.

I.3 *Särskilda kulturevenemang med en europeisk eller internationell dimension*

Dessa evenemang skall ha betydande omfattning och räckvidd och påtaglig genomslagskraft hos människor i Europa samt bidra till att öka deras medvetenhet om att de tillhör samma gemenskap, sprida kunskap om den kulturella mångfalden i medlemsstaterna, liksom interkulturell och internationell dialog.

Bland dessa evenemang ingår särskilt

- i) evenemanget Europeisk kulturhuvudstad och europeisk kulturmånad,
- ii) att uppmuntra en kulturell dialog såväl inom som utom gemenskapen genom att anordna symposier för överläggningar om frågor av gemensamt kulturellt intresse,
- iii) att anordna nyskapande kulturevenemang med stark genomslagskraft som är tillgängliga för medborgarna i allmänhet, särskilt i fråga om kulturarvet, konstnärlig verksamhet och Europas historia, vilka särskilt förenar utbildning, konst och kultur,
- iv) att erkänna och framhålla europeiska konstnärliga talanger, särskilt bland ungdomar genom bland annat europeiska utmärkelser inom olika kulturområden: litteratur, översättning, arkitektur, etc.,
- v) stöd till projekt, som de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna godkänt, för bevarande och skydd av kulturarvet av utomordentlig betydelse och som bidrar till att nya idéer, metoder och tekniker utvecklas och sprids på europeisk nivå och som kan beskrivas som "europeiska kulturarvslaboratorier".

Prioriteringarna för dessa evenemang skall fastställas efter samråd med den kommitté som avses i artikel 5 i detta beslut.

Gemenskapens stöd får inte överstiga 60 % av budgeten för ett särskilt kulturevenemang. Stödet får inte vara lägre än 200 000 euro per år och inte högre än 1 miljon euro per år för de evenemang som avses i punkt i. För de evenemang som avses i punkterna ii-v, skall motsvarande gränser i de flesta fall inte vara lägre än 150 000 euro per år och inte i något fall överstiga 300 000 euro per år. De vägledande anslagen till dessa åtgärder bör vara 10 % av programmets finansieringsram.

De tre slag av åtgärder och evenemang som beskrivs i I.1, I.2 och I.3 är antingen vertikala (avser ett kulturområde) eller horisontella (förenar flera kulturområden).

En vägledande beskrivning av dessa angreppssätt återges i bilaga II.

II. **Samordning med andra gemenskapsinstrument på kulturområdet**

Kommissionen skall säkerställa samordning med andra gemenskapsinstrument som används på det kulturella området genom särskilda kulturåtgärder, samarbetsavtal och särskilda kulturevenemang, framför allt för att främja och organisera samverkan mellan sektorer som har gemensamma eller sammanfallande intressen, till exempel

- kultur och turism (genom kulturturism),
- kultur, utbildning och ungdomsverksamhet (i synnerhet genom att vid grundskolor och gymnasieskolor presentera audiovisuella produkter och multimedieprodukter om den europeiska kulturen, med kommentarer av skapande eller utövande konstnärer),
- kultur och sysselsättning (genom att gynna skapandet av arbetstillfällen inom den kulturella sektorn, särskilt inom de nya kulturområdena),
- kultur och yttre förbindelser,
- kulturstatistik som härrör från ett utbyte på gemenskapsnivå av jämförande statistik,
- kultur och den inre marknaden,
- kultur och forskning,
- kultur och export av kulturföremål.

III. **Kommunikation**

Mottagare av gemenskapsstöd skall uttryckligen nämna stödet på tydligast möjliga sätt vid all information eller kommunikation i samband med projektet.

IV. **Tekniskt stöd och kompletterande insatser**

Vid genomförandet av Kultur 2000-programmet får kommissionen utnyttja organisationer som ger tekniskt stöd, för vilka finansiering planeras inom den totala finansieringen för programmet; finansieringen får dock inte överstiga 3 % av den totala finansieringen. Kommissionen får även under samma förutsättningar utnyttja experter eller nätverk av experter.

Kommissionen kan dessutom göra utvärderingar samt organisera seminarier, sammankomster eller andra expertmöten som kan vara till hjälp vid genomförandet av Kultur 2000-programmet. Kommissionen kan även organisera insatser för information, offentliggörande och spridning.

V. **Kontaktpunkter**

Kommissionen och medlemsstaterna skall på frivillig grund organisera och intensifiera det ömsesidiga informationsutbyte som behövs för att genomföra Kultur 2000-programmet, genom kulturella kontaktpunkter som skall vara ansvariga för att

- främja programmet,
- underlätta tillträde till programmet och uppmuntra deltagande i dess verksamhet av största möjliga antal yrkesverksamma och aktörer på kulturområdet genom att information om programmet får verklig spridning,
- tillhandahålla en effektiv koppling mellan de olika institutioner som stöder kulturen i medlemsstaterna och därmed bidra till att insatserna inom ramen för Kultur 2000-programmet och de nationella stödinsatserna kompletterar varandra,
- tillhandahålla information och kontakter mellan aktörer på lämplig nivå som deltar i Kultur 2000-programmet och aktörer som deltar i andra gemenskapsprogram som är öppna för kulturella projekt.

VI. **Övergripande budgetfördelning**

VI.1 Vid inledningen, och senast den 1 mars varje år, skall kommissionen förelägga kommittén en förhandsfördelning av budgetresurserna efter typ av åtgärd och därvid ta hänsyn till de mål som anges i artikel 1 i detta beslut.

VI.2 Tillgängliga medel skall fördelas internt i enlighet med följande vägledande riktlinjer:

- a) Anslagen till särskilda nyskapande och/eller experimentella åtgärder bör inte överstiga 45 % av den årliga budgeten för Kultur 2000-programmet.
- b) Anslagen till integrerade åtgärder som ingår i fleråriga strukturerade kultursamarbetsavtal bör inte vara lägre än 35 % av den årliga budgeten för Kultur 2000-programmet.
- c) Anslagen till särskilda kulturevenemang med en europeisk och/eller internationell dimension bör vara cirka 10 % av den årliga budgeten för Kultur 2000-programmet.
- d) Övriga utgifter, inbegripet kostnader för kontaktpunkterna, bör vara cirka 10 % av den årliga budgeten för Kultur 2000-programmet.

VI.3 Alla procenttal ovan är vägledande och kan anpassas av kommittén i enlighet med förfarandet i artikel 4 i detta beslut.

BILAGA II

VÄGLEDANDE BESKRIVNING AV DET VERTIKALA OCH DET HORISONTELLA ANGREPPSSÄTTET

De tre åtgärderna i Kultur 2000-programmet är antingen vertikala (rör ett kulturområde) eller horisontella (förenar flera kulturområden).

Dessa kan ses ungefär som följer:

I. Vertikalt angreppssätt

Detta innebär en inriktning på ett enskilt område med hänsyn tagen till varje kulturområdes särskilda behov, bland annat

- a) inom följande områden: musik, dans och teater, bildkonst och arkitektur samt vid andra konstnärliga uttrycksformer, t. ex. multimedia, fotografi, barnkultur och gatukonst; detta angreppssätt bör i enlighet med varje kulturområdes särdrag
 - i) främja utbyte och samarbete mellan kulturutövare,
 - ii) stödja rörlighet för konstnärer och deras verk i Europa,
 - iii) förbättra möjligheterna till utbildning och vidareutbildning, särskilt i samband med ökad rörlighet för personer som är verksamma på kulturområdet, (inklusive lärare och studerande),
 - iv) uppmuntra kreativitet och ge stöd till genomförandet av verksamheter till förmån för europeiska konstnärer och deras verk inom de ovan nämnda sektorerna i Europa samt främja en dialog och ett utbyte med andra världskulturer,
 - v) stödja initiativ som använder kreativiteten som ett sätt att åstadkomma social integration.
- b) När det gäller böcker, läsning och översättning, syftar detta angreppssätt till att
 - i) uppmuntra utbyte och samarbete mellan institutioner och/eller enskilda från de olika medlemsstaterna och andra länder som deltar i programmet samt med tredje land,
 - ii) öka medvetenheten om och spridningen av litterära verk och kunskapen om Europas folks historia genom stöd till översättning av skönlitteratur, drama och facklitteratur, särskilt på de mindre språken inom Europeiska unionen och språken i länderna i Central- och Östeuropa,
 - iii) uppmuntra rörlighet och vidareutbildning för personer som arbetar med böcker och läsning,
 - iv) främja intresset för böcker och läsning, särskilt bland ungdomar och mindre gynnade grupper i samhället.

Villkoret i det första stycket i punkt I.1 i bilaga I om det lägsta antalet aktörer som krävs från deltagande stater för att kunna lägga fram ett projekt inom ramen för Kultur 2000-programmet får anpassas för att beakta de särskilda behov som finns när det gäller översättning av skönlitteratur.

- c) När det gäller kulturarv som är av europeisk betydelse, särskilt immateriellt och materiellt kulturarv, liksom flyttbart och stationärt kulturarv (museer och samlingar, bibliotek, arkiv, inbegripet fotoarkiv, audiovisuella arkiv som innehåller kulturella verk), arkeologiskt kulturarv och vattenkulturarv, arkitektoniskt kulturarv, samtliga kulturplatser och kulturlandskap (kultur- och naturföremål), syftar detta angreppssätt till att
 - i) uppmuntra samarbetsprojekt som syftar till bevarande och restaurering av det europeiska kulturarvet,
 - ii) uppmuntra ett utökat internationellt samarbete mellan institutioner och/eller aktörer, för att bidra till utbyte av know-how och goda lösningar för att bevara och skydda kulturarvet,
 - iii) förbättra tillgången till kulturarv med en europeisk dimension och uppmuntra ett aktivt deltagande från allmänheten, särskilt barn, ungdomar, kulturellt missgynnade, landsbygdsbor och invånare i Europeiska gemenskapens randområden,
 - iv) uppmuntra rörlighet och utbildning om kulturarvet för personer som arbetar inom kultursektorn,
 - v) uppmuntra internationellt samarbete för att utveckla nya tekniker och nytänkande inom de olika kulturområdena och för att bevara traditionellt hantverk och traditionella hantverksmetoder,
 - vi) beakta kulturarvsfrågor i annan gemenskapspolitik och i andra gemenskapsprogram,
 - vii) uppmuntra samarbete med tredje länder och relevanta internationella organisationer.

De särskilda behov de olika delarna av kulturlivet har (dans och teater, bildkonst, böcker och läsning, kulturarv osv.) skall beaktas på ett väl avvägt sätt när medlen fördelas.

II. Horisontellt angreppssätt

Detta angreppssätt syftar till att främja synergi och utveckla kulturellt skapande, både genom att gynna sektorsövergripande verksamheter som innefattar flera kulturområden och genom att stödja gemensamma aktiviteter som omfattar olika gemenskapsprogram och politikområden (särskilt sådana som rör utbildning, ungdom, yrkesutbildning, sysselsättning osv.).

De vägledande anslagen till dessa åtgärder skall vara 10 % av programmets finansieringsram.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 509/2000
av den 9 mars 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 mars 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0702 00 00	204	90,2	
	212	158,6	
	624	170,1	
	999	139,6	
0707 00 05	052	111,6	
	068	81,3	
	628	140,7	
	999	111,2	
0709 10 00	220	163,4	
	999	163,4	
0709 90 70	052	89,3	
	204	67,0	
	628	141,9	
	999	99,4	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,1	
	204	36,1	
	212	42,5	
	600	40,2	
	624	54,4	
	999	42,9	
0805 30 10	052	30,6	
	220	69,6	
	600	61,4	
	999	53,9	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	82,6	
	388	127,0	
	400	99,4	
	404	91,2	
	508	86,6	
	512	89,3	
	528	97,6	
	720	63,9	
	728	93,4	
	999	92,3	
	0808 20 50	388	78,5
		400	105,2
512		74,5	
528		82,9	
624		67,3	
999		81,7	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 510/2000**av den 9 mars 2000****om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.
- (2) I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 1999 t.o.m. den 30 juni 2000 skall vara 11 500 t.

- (3) Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordningen (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 mars 2000 skall beviljas i sin helhet.
2. Ansökningar om licenser för 8 634,62 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i april 2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 511/2000

av den 9 mars 2000

om ny fördelning av importrättigheter enligt förordning (EG) nr 1054/1999 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1054/1999 av den 21 maj 1999 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning (1 juli 1999–30 juni 2000) ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.2 i denna, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1054/1999 föreskrivs för perioden 1 juli 1999–30 juni 2000 öppnande och förvaltning av en tullkvot på 50 700 ton fryst nötkött avsett för bearbetning. I artikel 6 i nämnda förordning fastställs en ny fördelning av oanvända importrättigheter med hänsyn till det eventuella utnyttjandet av

importrättigheter före slutet av februari 2000 när det gäller A-produkter respektive B-produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De kvantiteter som anges i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1054/1999 skall totalt uppgå till 32 073 ton.
2. Den uppdelning som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1054/1999 skall göras enligt följande:
 - 29 000 ton för A-produkter,
 - 3 073 ton för B-produkter.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 129, 22.5.1999, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 512/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt punkterna 3 och 10 i protokoll nr 4 om bomull i denna, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och om upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 3, 4 och 5 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 1.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stöd-systemet för bomull ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1624/1999 ⁽⁵⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt, skall priset fastställas på grundval av det senast bestämda priset.

(2) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1554/95 skall världsmarknadspriset på rensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera europeiska börser för en produkt som levererats cif till en nordeuropeisk hamn och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet

eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1201/89.

(3) Världsmarknadspriset för orensad bomull har varit mycket instabilt sedan det senast fastställdes och i enlighet med artikel 1.1 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1201/89 kommer kommissionen därför att omgående korrigera priset i fråga.

(4) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

(5) I artikel 5.3a andra stycket, i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att det förskottsbetalda stödbeloppet skall vara lika med orienteringspriset minskat med världsmarknadspriset samt med en minskning som beräknats enligt den formel som gäller då den maximala garanti-kvantiteten överskrids, men baserat på en ny beräkning av produktionen av orensad bomull ökad med minst 7,5 %. I kommissionens förordning (EG) nr 2606/1999 ⁽⁶⁾ fastställs den nya beräknade produktionsnivån för regleringsåret 1999/2000 samt den procentsats med vilken den bör uppräknas. Enligt denna beräkningsmetod bör förskottsbeloppet per medlemsstat fastställas enligt nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Världsmarknadspriset på orensad bomull som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 fastställs till 32,187 euro/100 kg.

2. Det förskottsbelopp på stödet som avses i artikel 5.3a andra stycket i förordning (EG) nr 1554/95 fastställs till

— 37,652 euro/100 kg för Spanien,

— 33,719 euro/100 kg för Grekland, och

— 74,113 euro/100 kg för övriga medlemsstater.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 192, 24.7.1999, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 316, 10.12.1999, s. 36.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 513/2000
av den 9 mars 2000
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

- (2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 22,45 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 514/2000
av den 9 mars 2000
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 461/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2.1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 461/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 461/2000 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 1.3.2000, s. 30.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	21,50	11,50
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	31,50	21,50
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	39,49	29,49
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	39,49	29,49
	av medelhög kvalitet	73,11	63,11
	av låg kvalitet	84,64	74,64
1002 00 00	Råg	77,41	67,41
1003 00 10	Korn, för utsäde	77,41	67,41
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	77,41	67,41
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	87,46	77,46
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	87,46	77,46
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	77,41	67,41

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 29.2.2000–8.3.2000)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	118,37	107,43	96,12	87,04	165,02 (**)	155,02 (**)	108,76 (**)
Tillägg för golfen (EUR/ton)	28,66	5,98	5,77	12,02	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 16,32 EUR/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 28,64 EUR/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 515/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 mars 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	43,75
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	41,00
1001 90 99 9000	03	22,00	1101 00 15 9150	01	37,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	34,75
1002 00 00 9000	03	55,50	1101 00 15 9180	01	32,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	17,00	1102 10 00 9500	01	87,00
	02	0	1102 10 00 9700	01	68,50
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	0 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	0 (2)
1005 90 00 9000	03	26,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	0 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(*) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 516/2000

av den 9 mars 2000

om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1758/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag och/eller avgift för export av råg till alla tredje länder med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien samt Slovenien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1758/1999 ⁽⁵⁾ ändrad genom förordning (EG) nr 506/2000 ⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.
- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 mars 2000 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag eller avgift för råg som avses i förordning (EG) nr 1758/1999 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 210, 10.8.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 62, 9.3.2000, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 517/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1897/1999 av den 2 september 1999 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2482/1999⁽⁶⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 1897/1999.
- (2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 1897/1999 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 mars 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 57,90 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 233, 3.9.1999, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT L 303, 26.11.1999, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 518/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/1999⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/

95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 mars 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 34,93 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 21.9.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 519/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1707/1999 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2011/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 mars 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 31,99 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 201, 31.7.1999, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 248, 21.9.1999, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 520/2000

av den 9 mars 2000

om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/1999⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2322/1999⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågakvarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 mars 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 26,94 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 201, 31.7.1999, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 77.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 juli 1999

om den ordning för stöd till bomull som tillämpas i Grekland av grekiska bomullsbyrån

[delgivet med nr K(1999) 2536]

(Endast den grekiska texten är giltig)

(2000/206/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I

(1) Den 8 december 1992 sände kommissionen, till följd av ett klagomål, via fax en begäran om upplysningar till de grekiska myndigheterna beträffande skattelikhande avgifter som tagits ut till förmån för den grekiska bomullsbyrån. De grekiska myndigheterna svarade med en skrivelse av den 17 mars 1993. I en skrivelse av den 19 juli 1993, översände de grekiska myndigheterna kompletterande uppgifter beträffande åtgärderna.

(2) Av tillgängliga uppgifter framgår att den grekiska bomullsbyrån är ett offentligt organ utan vinstsyfte vars enda uppgift är att främja utvecklingen inom bomullssektorn. Byrån tillhandahåller följande tjänster till de sektorer som producerar, bearbetar och saluför bomull:

a) Tekniskt stöd.

b) Spridning av information om lämpliga och lönsamma sorter.

c) Garantier för kontrollerat och certifierat utsäde och kontroll av importerat utsäde.

d) Uppföljning av den internationella tekniska utvecklingen och tekniköverföring.

e) Uppföljning av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 389/82 av den 15 februari 1982 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa inom bomullssektorn ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3808/89 ⁽³⁾.

f) Forskning, tekniköverföring, utbildning på växtskyddsområdet och begränsning av användningen av gödningsmedel.

g) Planering och genomförande av forskningsprogram.

h) Utbildning och informationsspridning.

i) Tekniskt stöd till rensningsföretagen.

j) Undersökningar av allmänt intresse beträffande företag som producerar bomull och modernisering av sådana företag.

k) Finansiellt stöd till rensningsföretag genom strukturprogrammen.

l) Urval och standardisering när det gäller rensad bomull.

m) Förbindelser med internationella bomullsbörser och internationella organ.

⁽¹⁾ EGT C 278, 24.10.1995, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 51, 23.2.1982, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 371, 20.12.1989, s. 1.

- n) Uppföljning av tillämpningen av gemenskapens förordningar om den gemensamma organisationen av marknaden.
- o) Kvalitetskontroller och laboratorieanalyser av bomullsfrön avsedda för oljeutvinning.
- p) Kvalitetskontroller och laboratorieanalyser när det gäller kvaliteten på fibrer, trådar och textilier.
- q) Tekniskt stöd till specialiserade laboratorier.
- r) Kvalitetsintyg för bomullsprodukter.
- s) Kontroll av maskiner och verktyg.

För att kunna tillhandahålla dessa tjänster utan att ta ut ytterligare avgifter från aktörerna i första, andra och tredje led tar grekiska bomullsbyrån ut en kompensationsavgift och en särskild avgift.

I artikel 30.1 i den grekiska lagen nr 2040/92 föreskrivs att bomullsrenserierna skall betala en kompensationsavgift på 1 % av det pris som betalas till producenterna per kilo levererad orensad bomull som odlats i Grekland. Dessutom föreskrivs en särskild avgift i artikel 30.3. Avgiften är 1 % av priset på rensad bomull och tas endast ut på import.

Enligt de klagomål som ingivits till kommissionen beräknas den avgift som tas ut på orensad bomull som tillverkats i Grekland inte endast utifrån det pris för bomullen som har överenskommit mellan producenten och renseriet utan även på det stödbelopp från gemenskapen som beviljas i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2169/81 av den 27 juli 1981 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull⁽⁴⁾. De klagande parterna hävdar vidare att den säkerhet som föreskrivs i stödordningen inte frisläpps förrän det kan bevisas att avgiften har erlagts.

II

- (1) Efter att ha undersökt verksamheten vid grekiska bomullsbyrån beslutade kommissionen att betrakta de tjänster som anges i del I punkt 2 e, n och s som fallande under medlemsstatens behörighetsområde och således inte som stöd till enskilda företag. De grekiska myndigheterna delgavs detta beslut genom skrivelse SG (95) D/874 av den 27 januari 1995.

I samma skrivelse informerade kommissionen Grekland om sitt beslut att inte göra invändningar mot de tjänster som avsåg tekniskt stöd, informationsspridning, utbildning och försök att finna nya avsättningsmarknader (del I punkt 2 a, b, h, l, m och k), urval och standardisering när det gäller all rensad bomull (del I punkt 2 l) och

stöd till forskning inom bomullssektorn (del I punkt 2 d, f, g och j).

Kommissionen inledde ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget beträffande de aktuella tjänsterna som avser kvalitetskontroll och kvalitetsintyg enligt del I punkt 2 c, o, p och r och det investeringsstöd som avses i del I punkt 2 k. Kommissionen har även beslutat att inleda ett förfarande i enlighet med artikel 88.2 i fördraget beträffande samtliga tjänster eftersom den särskilda avgift genom vilken de finansieras även tas ut på produkter som importerats från andra medlemsstater och medlemsstater i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

När det gäller tjänsterna avseende kvalitetskontroll tvivlar kommissionen, i avsaknad av uppgifter från de grekiska myndigheterna i frågan om huruvida de aktuella kontrollerna är obligatoriska, på att dessa är förenliga med den gemensamma marknaden, eftersom de skulle kunna betraktas som driftsstöd utan långvariga effekter för sektorn. Kommissionen har därför, när det gäller kvalitetskontroll och kvalitetsintyg, uppmanat de grekiska myndigheterna att lämna in kompletterande upplysningar om stödets utformning och intensitet. Kommissionen har vidare uppmanat de grekiska myndigheterna att inkomma med upplysningar som skulle kunna styrka att kontrollerna är förenliga med gemenskapsrätten. Beträffande kontroller av importerade produkter har kommissionen begärt att de grekiska myndigheterna skall inkomma med uppgifter som styrker att Grekland erkänner de kontroller som utförs i andra medlemsstater och att produkter från medlemsstater inte underställs striktare krav än de krav som ställs på inhemska produkter.

När det gäller investeringsstöd till rensningsföretagen inom ramen för strukturprogrammen, anser kommissionen, i avsaknad av klargöranden från de grekiska myndigheterna att dessa eventuellt är oförenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen har dessutom begärt att de grekiska myndigheterna skall inkomma med information om stöden och stödintensiteten.

Eftersom det är fråga om stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter (obligatoriska enligt lag) har kommissionen även undersökt finansieringen av samtliga stöd. Faktum är att EG-domstolens praxis⁽⁵⁾ säger att en obligatorisk avgift som tas ut för att finansiera ett statligt stöd utgör ett grundläggande element i stödet och därför måste kommissionen undersöka om både stödet och finansieringen av detsamma är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

⁽⁴⁾ EGT L 211, 21.7.1981, s. 2. Förordningen upphävdes genom förordning (EG) nr 1554/95 (EGT L 148, 30.6.1995, s. 48).

⁽⁵⁾ Se dom av den 26 juni 1970 i mål 47/69, kommissionen mot Frankrike, Rec. 1969-1971, s. 341.

Även om stöden är förenliga med gemenskapsrätten när det gäller form och mål måste det ändå, i enlighet med domstolens praxis, konstateras att finansieringen av stöden genom avgifter som tas ut på både produkter som importeras från andra medlemsstater och på produkter som importeras från medlemsstater i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får mer långtgående skyddande verkningar än själva stödet.

Även om de stöd som finansieras av grekiska bomullsbyrån i viss mån skulle kunna gagna importen kvarstår ändå det faktum att stödet inte gynnar alla parter lika mycket, och kommissionen drar slutsatsen att stödet i praktiken och på grund av sin utformning gynnar de inhemska aktörerna mer.

Kommissionen anser dessutom att införandet av ännu ett villkor (krav på att den skattelikhande avgiften skall vara betald innan stöd betalas ut) som inte föreskrivs i gemenskapslagstiftningen innebär överträdelse av förordning (EEG) nr 2169/81.

Kommissionen anser slutligen att uttag av en särskild avgift strider mot artikel 5 i protokoll nr 4 till anslutningsakten för Grekland enligt vilken åtgärder som begränsar importen av bomull från tredje land är förbjudna. Dessutom anser kommissionen att avgiften, som inte endast tas ut på import, innebär överträdelse av artikel 25 i fördraget enligt vilken avgifter med samma verkan som tullar är förbjudna.

Genom skrivelse SG (95) D/874 av den 27 januari 1995 uppmanade kommissionen Greklands regering att inkomma med synpunkter. Övriga medlemsstater och eventuella intresserade parter informerades om detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁶⁾.

III

(1) Greklands regering inkom, genom en skrivelse av den 12 april 1995, med synpunkter på ovan angivna åtgärder.

a) När det gäller de punkter som, enligt kommissionen, eventuellt inte är förenliga med den gemensamma marknaden anger de grekiska myndigheterna att de tjänster som nämns ovan i del I punkt 2 c, dvs. kontrollerat och godkänt utsäde, certifiering av producerat utsäde och kontroll av importerat utsäde är obligatoriska enligt grekisk lag. Myndigheterna anger även att tjänsterna finansieras via jordbruksministeriets budget och inte genom uttag av en avgift på 1 %.

När det gäller de tjänster som avses i del I punkt 2 d, p, q och r (kvalitetskontroll och laboratorieanalys av frön avsedda för industriell bearbetning, bearbetning,

kvalitetskontroll och laboratorieanalys av kvaliteten på fibrer, trådar och textilier, tekniskt stöd till specialiserade laboratorier, kvalitetsintyg för bomullsprodukter), anger de grekiska myndigheterna att kontroll och analys inte är obligatoriskt och att tjänsterna utförs mot betalning av en avgift som beräknats för att täcka laboratoriernas driftskostnader.

b) När det gäller det finansiella stöd som beviljats bomullsrenserier inom ramen för strukturprogrammen anger de grekiska myndigheterna att investeringarna i fråga har genomförts fram till och med den 26 februari 1992 i enlighet med förordning (EEG) nr 389/82. Därefter inrättade grekiska bomullsbyrån ett sektorsprogram för investeringar inom sektorn, som godkändes av både nationella myndigheter och gemenskapen. Något stöd till renserierna har emellertid inte beviljats och inte heller har det tagits ut några avgifter för utarbetandet av sektorsprogrammet.

c) Beträffande finansieringen hävdar de grekiska myndigheterna att de avgifter som anges i paragraferna 1 och 3 i lag nr 2040/92 förekommit redan tidigare. Faktum är att dessa är resultatet av en översyn och kodifiering av bestämmelserna i artikel 10 i lag nr 3853/58 och artikel 1 i lag nr 675/77. I dessa angavs avgiften i drachmer och för att den bättre skulle följa fluktuationerna på marknaden och för att det skulle vara enklare att höja och sänka avgiften gjordes den om till en procentsats.

Enligt de grekiska myndigheterna drabbar avgiften både inhemska och importerad bomull och avsikten med avgiften på importerad bomull är inte att finansiera sådan inhemska verksamhet som direkt eller indirekt skulle kunna främja den inhemska produktionen och försäljningen av denna. Man tillägger att avgiften tas ut från bomullsrenserierna, eftersom det är ett led i produktionen som lämpar sig för beräkning av avgiften.

De grekiska myndigheterna tillfogar även att avgiften tas ut utan åtskillnad mellan bomull som importeras från andra medlemsstater och bomull som produceras i Grekland och att avsikten med avgiften inte är att skapa en kvantitativ begränsning.

d) De grekiska myndigheterna anser inte att den särskilda avgiften på utländsk bomull utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget eftersom den grekiska bomullsbyrån inte är ett företag och avsikten med den avgift som tas ut på bomull som importeras från tredje land är att finansiera forskningsinsatser med vilka syftet är att förbättra kvaliteten på den bomull som produceras i gemenskapen och eftersom forskningsresultaten sprids är de tillgängliga för alla.

⁽⁶⁾ Se fotnot 1.

(2) Kommissionen har inte mottagit synpunkter från övriga medlemsstater.

(3) De synpunkter som inkommit från tredje parter kan sammanfattas till följande huvudpunkter:

a) Verksamheten vid grekiska bomullsbyrån, som finansieras genom avgifter, utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. Den grekiska rensningsindustrin har i verkligheten aldrig fått ta del av grekiska bomullsbyråns tjänster. En del av stödet förefaller utgöra driftsstöd vilket inte är godtagbart enligt artikel 87 i fördraget.

b) Den särskilda avgiften på bomull som importeras från andra medlemsstater utgör en överträdelse av artiklarna 23 och 25 i fördraget och är därför oförenlig med den gemensamma marknaden.

c) Kompensationsavgiften på 1 % som beräknas inte enbart på marknadsvärdet utan även på stödet från EUGFJ strider mot gemenskapsrätten och är därför oförenlig med den gemensamma marknaden.

d) I gemenskapens lagstiftning för den gemensamma organisationen av marknaden för bomull föreskrivs inte att erläggande av kompensationsavgiften och den särskilda avgiften skall vara ett villkor för frisläpande av säkerheten och detta förfarande är således oförenligt med den gemensamma marknaden.

e) Den särskilda avgiften på import till Grekland av bomullsprodukter med ursprung i tredje land strider mot de skyldigheter som följer av akten om Greklands anslutning till Europeiska unionen och de skyldigheter som följer av GATT-avtalet.

f) De uppgifter som utförs av grekiska bomullsbyrån stämmer med beskrivningen av dessa uppgifter, men inte med de tjänster som i verkligheten kommer bomullsrenserierna till del. Byråns huvudsakliga verksamhet är den dagliga förvaltningen av gemenskapens ordning för bomull.

g) En stor del av de åtgärder som vidtagits av grekiska bomullsbyrån måste betraktas som driftsstöd till förmån för bomullsproducenterna. De grekiska myndigheterna har inte inkommit med tillräckliga uppgifter för en ekonomisk analys av kostnaderna i förhållande till nyttan av de genomförda åtgärderna.

h) Beträffande finansieringen av stödet erinras om att de avgifter som medlemsstaterna lägger på importerade produkter är protektionistiska och diskriminerande

eftersom det är fråga om en avgift som tas ut bara på grund av att en produkt transporteras över gränsen till Grekland inom ramen för handeln inom gemenskapen och eftersom de ekonomiska fördelarna med avgiften inte kommer importen till godo. Den aktuella avgiften innebär en överträdelse av artikel 25 i fördraget i vilken det föreskrivs att medlemsstaterna sinsemellan inte skall införa nya tullar på import eller export eller avgifter med motsvarande verkan. Stödet är inte förenligt med punkt 5 i protokoll 4 till anslutningsakten för Grekland där det föreskrivs att gemenskapens handelssystem med tredje land inte får påverkas och att det med hänsyn till detta särskilt inte får vidtas åtgärder som begränsar importen.

(4) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från den grekiska regeringen beträffande synpunkterna från berörda tredje parter.

IV

(1) När det gäller de synpunkter som Greklands regering inkommit med önskar kommissionen påpeka följande:

a) När det gäller grekiska bomullsbyråns verksamhet enligt del I punkt 2 c, dvs. kontroll av kvaliteten på utsäde, noterar kommissionen att verksamheten är obligatorisk enligt grekisk lag.

Kommissionen har, i enlighet med förslaget till lämpliga åtgärder angående stöd som medlemsstaterna beviljar för uppfödning och animalieproduktion (7), som praxis när det gäller statligt stöd till kvalitetskontroll att godkänna sådant stöd på upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna i de fall då kontrollerna är obligatoriska enligt gemenskapsrätten eller enligt nationell lag.

När det gäller grekiska bomullsbyråns verksamhet enligt del I punkt 2 o-r som avser kvalitetskontroll i bearbetningsledet uppmärksammar kommissionen att tjänsterna utförs mot en avgift som är tillräcklig för att täcka kostnaderna. Under dessa omständigheter måste kommissionen dra slutsatsen att det inte är fråga om statligt stöd till företag enligt artikel 87.1 i fördraget.

När det gäller verksamheten enligt del I punkt 2 k som avser finansiellt stöd till bomullsrenserier har kommissionen godtagit de argument som anförts av de grekiska myndigheterna, dvs. att stöd har beviljats fram till 1992 i enlighet med gemenskapens bestämmelser och att inget stöd har beviljats efter 1992. Argumenten bekräftas genom de argument som anförts av de berörda tredje parterna eftersom dessa anger att inget stöd har beviljats rensningsföretagen.

b) Beträffande det första argumentet, dvs. att stödet har förekommit sedan länge, anser kommissionen att det faktum att ett stöd har förekommit under längre tid inte är avgörande för om ett stöd är förenligt eller oförenligt med gemenskapsrätten.

(7) Skrivelse från kommissionen till medlemsstaterna S 75294/6 av den 19 september 1975.

För det andra anser kommissionen att de aktuella avgifterna inte kan betraktas som redan förekommande stöd i den mening som avses i artikel 88.1 i fördraget eftersom bestämmelsen endast avser stöd som förekommit före ett lands anslutning till gemenskapen och stöd som är godkända av kommissionen.

Faktum är att även om det förekom en ordning för uttag av avgifter på bomull före Greklands anslutning till gemenskapen önskar kommissionen uppmärksamma att enligt de uppgifter som lämnats in av de grekiska myndigheterna har ordningen setts över och kodifierats genom lag nr 2040/92. Genom översynen kodifierades samtliga nationella bestämmelser inom bomullssektorn och det gjordes en större förändring när det gäller hur avgiften tas ut, då denna i stället för att tas ut i form av ett schablonbelopp numera tas ut som en procentandel av den totala kvantitet som köps upp av bomullsrenserierna.

Kommissionen anser således att Grekland har infört den ordning som föreskrivs i lag nr 2040/92 i strid med bestämmelserna i artikel 88.3 i fördraget och att det statliga stöd som finansieras med dessa avgifter måste betraktas som nytt stöd.

Generellt sett får ett stöd inte finansieras genom avgifter som även tas ut på produkter som importeras från andra medlemsstater. I avsaknad av ett organ som kan sammanföra producenter i alla medlemsstater och som på gemenskapsnivå kan garantera att avgifterna i lika mån gagnar importerade produkter som inhemska produkter, blir resultatet att de obligatoriska nationella avgifterna på importerade produkter kan komma att utgöra antingen en tull av det slag som är förbjuden enligt artiklarna 23 och 25 i EG-fördraget (särskilt om vissa produkter eller kategorier av produkter inte gagnas alls, exempelvis på grund av stödets inriktning), eller en intern skatt eller avgift som innebär diskriminering och är förbjuden enligt artikel 90 i fördraget, särskilt om den uttagna avgiften kompenseras genom åtgärder som genom sin art i högre grad gagnar inhemska produkter än importerade produkter (se EG-domstolens dom av den 27 oktober 1993 i mål C-72/92, Scharbatke⁽⁸⁾) och EG-domstolens dom av den 20 augusti 1993 i mål C-266/91, Celbi⁽⁹⁾). Faktum är att finansiering av detta slag har skyddande verkningar utöver själva stödet, och detta trots att likabehandling av importerade och inhemska produkter har säkerställts i bestämmelserna, eftersom de inhemska producenterna i praktiken gynnas mer då åtgärderna är inriktade på just de särskilda behov som finns på den inhemska marknaden. I det aktuella

fallet är stöden enligt del i punkt 2 a, b, d, g, i, j, k och q avsedda att understödja den inhemska produktionen och alls inte importen.

- c) Kommissionen noterar att de grekiska myndigheterna inte har kommenterat påståendena om att avgiften på 1 % på bomull som importeras från tredje land skulle vara oförenlig med punkt 5 i protokoll 4 till anslutningsakten för Grekland. Kommissionen måste därför inta samma ståndpunkt som då förfarandet inleddes.
- (2) Frågan om huruvida kompensationsavgiften på 1 % på den inhemska produktionen är förenlig med gemenskapsrätten och om huruvida det gemenskapsstöd som betalats ut till de grekiska producenterna är förenligt med den gemensamma organisationen av marknaderna har undersökts inom ramen för överträdelseförfarandet. Eftersom bestämmelserna i förordning (EG) nr 1554/95 inte explicit utesluter avgifter av detta slag beslutade kommissionen den 2 december 1998 att avsluta ärendet.
- (3) Av de uppgifter som lämnats in till kommissionen inom ramen för förfarandet enligt artikel 88.2 framgår att de undersökta avgifterna i viss mån innebär korssubventionering. Avgifterna tas ut från rensningsföretagen för att finansiera åtgärder som huvudsakligen riktar sig till bomullsproducenterna. Kommissionen har som praxis när det gäller avgifter av detta slag att godkänna att avgifterna tas ut på en annan nivå än själva produktionen (t.ex. avgifter som tas ut från slakterier för att finansiera bekämpningen av epizootier). I det aktuella fallet förefaller det inte som om rensningsföretagen skulle kunna överföra betalningen av avgiften på bomullsproducenterna på grund av den gemensamma organisationen av bomullsmarknaden.

Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att det inte finns anledning att göra ytterligare invändningar enligt artiklarna 87–89 i fördraget mot finansieringsmetoden eftersom metoden att finansiera stödet genom en avgift på 1 % på den inhemska grekiska produktionen och på det gemenskapsstöd som beviljas de grekiska producenterna är förenlig med den gemensamma organisationen av marknaden för bomull.

V

Enligt artikel 87.1 är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

⁽⁸⁾ Rec. 1993 I, s. 5509.

⁽⁹⁾ Rec. 1993 I, s. 4337.

De aktuella åtgärderna utgör stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

Stöden ger de stödmottagande företagen en bättre ekonomisk situation än konkurrerande företag som inte får stöd. Följaktligen snedvrider eller hotar stöden att snedvrida konkurrensen i den mening som avses ovan.

Om man, å ena sidan, jämför värdet av handeln med bomull (1995 var värdet av exporten från Grekland till resten av gemenskapen 309,6 miljoner ecu) med värdet av importen från gemenskapen till Grekland (106,4 miljoner ecu)⁽¹⁰⁾ och, å andra sidan, jämför den grekiska produktionen (1,25 miljoner ton) med övriga medlemsstaters produktion (1,35 miljoner ton) förefaller det som om stöden skulle kunna inverka negativt på handeln mellan medlemsstaterna eftersom stöden gynnar den inhemska produktionen på bekostnad av övriga medlemsstaters produktion.

Här bör det understrykas att även om stödet är av en relativt liten omfattning och det stödmottagande företaget inte är så stort kan det inte uteslutas att handeln mellan medlemsstaterna påverkas.

Mot bakgrund av ovanstående är de aktuella stöden att betrakta som statligt stöd i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 87.1 i fördraget.

Det finns emellertid undantag från bestämmelsen om vad som är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.1.

VI

Det är uppenbart att de undantag som anges i artikel 87.2 inte är tillämpliga. De grekiska myndigheterna har inte heller åberopat dem.

De undantag som medges i artikel 87.3 i fördraget skall tolkas restriktivt vid granskning av alla stödprogram med regionala eller sektoriella syften eller vid varje individuell tillämpning av generella stödprogram.

De kan endast godkännas då kommissionen kan fastställa att stödet är nödvändigt för att förverkliga något av de angivna målen. Att enligt nämnda undantag medge stöd som inte förutsätter en sådan motprestation skulle innebära att handeln mellan medlemsstaterna påverkas och att konkurrensen snedvrids vilket inte kan motiveras med hänsyn till gemenskapsintresset, och skulle följaktligen ge otillbörliga fördelar för aktörer i vissa medlemsstater.

Det är inte fråga om åtgärder för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse enligt artikel 87.3 b, eftersom stödet strider mot det gemensamma intresset genom att det kan påverka handeln.

⁽¹⁰⁾ Eurostat 1995.

Det är inte fråga om åtgärder för att avhjälpa en allvarlig störning i den berörda medlemsstatens ekonomi enligt samma bestämmelse.

Stödet har heller inte anmälts som regionalt stöd enligt artikel 87.3 a i fördraget.

Stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan betraktas som förenligt när det inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset (artikel 87.3 c).

För att sådant stöd skall kunna anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget krävs att stödet inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner.

Det stöd som grekiska bomullsbyrån beviljar för tekniskt stöd, informationsspridning, utbildning och forskning skulle kunna påverka handeln och snedvrida konkurrensen i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, men eftersom stödet är avsett att främja utvecklingen av bomullssektorn och eftersom det till formen är annorlunda, är det inte troligt att det påverkar handeln på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset. I teorin skulle stödet kunna omfattas av ett undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget.

Detta är emellertid inte möjligt på grund av att stöden finansieras genom avgifter som även tas ut på produkter som importerats från andra medlemsstater. På grund av den metod som används för att finansiera stöden är de oförenliga med den gemensamma marknaden.

Följaktligen kan kommissionen konstatera att de undantag som anges i artikel 87.3 a och c för stöd som är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i vissa regioner eller att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter inte är tillämpliga på grund av den metod som används för att finansiera stöden, dvs. skattelikhande avgifter på importerade produkter, och att stöden följaktligen är oförenliga med den gemensamma marknaden.

VII

Kommissionen konstaterar att Grekland genomfört de aktuella stöden i strid med artikel 88.3 i fördraget.

Av de skäl som anges ovan kan de aktuella stöden, vilka uppfyller villkoren i artikel 87.1 i fördraget, inte omfattas av något av de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3. Stöden är oförenliga med den gemensamma marknaden på grund av att de finansieras genom avgifter som tas ut på importerade produkter.

Då det är fråga om stöd som inte har anmälts och som Grekland genomfört utan att invänta kommissionens slutgiltiga avgörande bör det påpekas att det, mot bakgrund av att de regler för förfarandet som anges i artikel 88.3 i fördraget skall tillämpas strikt, vilket bekräftas genom domstolens domar av den 19 juni 1973 (mål 77/72, Carmine Capolongo mot Azienda Agricola Maya)⁽¹¹⁾, den 11 december 1973 (mål 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽¹²⁾, den 22 mars 1977 (mål 78/76, Steinicke & Weinlig mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽¹³⁾, inte är möjligt att i efterhand åtgärda att det aktuella stödet är oförenligt med gemenskapsrätten (dom av den 21 november 1991 (i mål C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires m.fl. mot Frankrike)⁽¹⁴⁾).

I artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 27 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁵⁾ föreskrivs att kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd skall besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren.

Denna återbetalning är nödvändig för att återställa läget före beviljandet genom att undanröja alla ekonomiska fördelar som mottagarna av det stöd som beviljats olagligt otillbörligt tillgodgjort sig efter dagen då stödet beviljades.

I artikel 14.2 i förordning (EG) nr 659/1999 föreskrivs att det stöd som skall återkrävas enligt ett beslut om återkrav skall innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av kommissionen. Räntan skall betalas från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats.

På grund av stödets form och finansieringsmetod kan kommissionen utifrån de uppgifter som för närvarande finns tillgängliga inte beräkna det totala belopp som skall återkrävas, dvs. de stöd som finansierats med avgifter på importerad bomull. De grekiska myndigheterna uppmanas att, inom ramen för samarbetsförfarandet, tillhandahålla kommissionen en adekvat metod för beräkning av de belopp som skall återkrävas.

Detta beslut skall inte påverka de slutsatser kommissionen i förekommande fall kommer att dra i fråga om Europeiska utvecklings- och garantifondens för jordbruket (EUGF) finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Grekland har genomfört till förmån för verksamheten vid grekiska bomullsbyrån och som finansierats genom de obligatoriska avgifter som föreskrivs i artikel 30.3 i lag nr 2040/92 är oförenligt med den gemensamma marknaden eftersom stödet har finansierats genom avgifter på importerade produkter.

Artikel 2

Grekland skall ändra den stödordning som avses i artikel 1 så att den blir förenlig med detta beslut.

Artikel 3

1. Grekland skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till dem.

2. Återkravet skall ske i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning. Det belopp som skall återkrävas löper med ränta från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagarna till dess att det faktiskt återbetalas. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 4

Grekland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹¹⁾ Rec. 1972-1973, s. 567.

⁽¹²⁾ Rec. 1972-1973, s. 815.

⁽¹³⁾ Rec. 1977, s. 171.

⁽¹⁴⁾ Rec. 1991 I, s. 5505.

⁽¹⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 22 februari 2000

om ett samordnat program för offentlig kontroll av livsmedel för år 2000*[delgivet med nr K(2000) 356]*

(Text av betydelse för EES)

(2000/207/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 14.3 i detta,

efter samråd med Ständiga livsmedelskommittén, och

av följande skäl:

- (1) För att den inre marknaden skall fungera väl är det nödvändigt att inrätta samordnade program för livsmedelskontroll på gemenskapsnivå.
- (2) I sådana program ligger tyngdpunkten på efterlevnad av gemenskapslagstiftningen, skydd av folkhälsan, konsumentintressen och god handelssed.
- (3) Enligt artikel 3 i rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel ⁽²⁾ skall de laboratorier som avses i artikel 7 i direktiv 89/397/EEG uppfylla kriterierna i Europastandardens EN 45000-serie. Endast sådana laboratorier får anses lämpade att utföra analyser inom ramen för det samordnade programmet för offentliga kontroller.
- (4) När nationella program och samordnade program genomförs samtidigt kan resultaten ge upplysningar och erfarenheter som framtida kontrollverksamhet kan baseras på.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Under 2000 bör medlemsstaterna genomföra kontroller och vid behov ta prover och analysera dessa i laboratorier samt genomföra revisioner och/eller inspektioner för att övervaka att följande av gemenskapens bestämmelser efterlevs:
 - a) Artikel 3.2 i rådets direktiv 93/43/EEG av den 14 juni 1993 om livsmedelshygien ⁽³⁾, beträffande tillämpningen av HACCP-principerna (Hazard Analysis and Critical Control Points – riskbedömning och kritiska kontrollpunkter) på vissa typer av livsmedelsföretag.
 - b) Kapitel IV.2 i bilagan till direktiv 93/43/EEG beträffande bulktransport av livsmedel.
 - c) Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel ⁽⁴⁾, beträffande gjorda näringspåståenden på mjölkdrycker med fruktsmak, fruktyoghurt och juicer.
2. Det har ännu inte fastställts hur ofta provtagningar och inspektioner skall ske, men medlemsstaterna bör ändå se till att det sker tillräckligt ofta för att man skall få en överblick av det aktuella området inom varje medlemsstat. Förslag till analysmetoder kommer att presenteras.
3. För att underlätta jämförelsen av resultaten bör medlemsstaterna lämna in de begärda uppgifterna uppställda enligt de rapportblanketter som bifogas denna rekommendation.

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 23.⁽²⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.⁽³⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

4. Livsmedel som lämnas in för analys i enlighet med detta program bör lämnas till laboratorier som uppfyller bestämmelserna i artikel 3 i direktiv 93/99/EEG om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel.

5. HACCP-systemets tillämpning inom vissa områden av livsmedelsbranschen

5.1 Programmets omfattning

Enligt artikel 3.2 i direktiv 93/43/EEG skall livsmedelsföretag som omfattas av direktivet tillämpa vissa principer enligt HACCP-systemet i sin verksamhet, förutom de generella hygienkraven i bilagan till det direktivet. Sedan december 1995 har livsmedelsföretag varit skyldiga att ha fungerande system för riskbedömning avseende livsmedelssäkerhet och för begränsning av riskerna, varvid systemen får vara baserade på frivilliga branschriktlinjer för god hygienpraxis, där sådana finns. Enligt artikel 5 i direktiv 93/43/EEG skall medlemsstaterna uppmuntra utvecklingen av områdesvisa frivilliga riktlinjer för god hygienpraxis, i vilka de generella hygienprinciperna i bilagan till direktivet och kraven för tillämpningen av HACCP-principerna i artikel 3.2 beskrivs i detalj för det aktuella livsmedelsområdet.

Artikel 3.2 i direktiv 93/43/EEG gäller alla livsmedelsföretag som omfattas av direktivet, oberoende av storlek och verksamhetstyp. Eftersom den mängd företag som måste uppfylla denna bestämmelse spänner över ett brett spektrum, har vissa typer och storlekar av livsmedelsföretag valts ut för att man skall uppnå jämförbara resultat. Detta urval är på intet sätt något uttryck för att den aktuella bestämmelsen skulle innebära större eller mindre ansvar för andra företag.

5.2 Metod

Bland de livsmedelsföretag som omfattas av direktiv 93/43/EEG skall medlemsstaternas behöriga myndigheter i sin normala verksamhetsutövning besöka följande kategorier:

- a) Storkök.
- b) Köttaffärer som säljer direkt till konsument.

Resultaten från kontrollerna bör protokollföras i den form som anges på rapportblanketterna i bilagan.

6. Bulktransport av livsmedel

6.1 Programmets omfattning

I kapitel IV i bilagan till direktiv 93/43/EEG föreskrivs uttryckligen att bulktransport av livsmedel i flytande form eller i form av granulat eller pulver skall ske i behållare, containrar eller tankar som uteslutande används för livsmedelstransporter. För två kategorier av livsmedel har kommissionen antagit undantag från denna bestämmelse, nämligen i fråga om sjötransport av matoljor och matfetter samt av råsocker. Syftet med den här delen av det samordnade programmet är att kontrollera att bestämmelserna efterlevs i fråga om transport av livsmedel som inte omfattas av undantagen enligt artikel 4 i direktiv 93/43/EEG.

6.2 Metod

Resultaten från följande kontroller bör protokollföras i den form som anges på rapportblanketterna i bilagan:

- Kontroller på anläggningarna hos tillverkare av livsmedel av icke-animalskt ursprung i bulkform (matolja, mjöl, stärkelse, etc.). Kontroller av förvaringsbehållarnas skick, underhåll och renhet bör genomföras i linje med de generella bestämmelserna i kapitel IV i bilagan till direktiv 93/43/EEG och resultaten protokollföras. Kontroller bör genomföras för att fastställa om tillverkaren har erforderliga rutiner för att se till att de aktuella förvaringsbehållarna eller kärnen används uteslutande för transport av livsmedel.
- Kontroller bör genomföras på transportföretagens anläggningar, varvid godstyperna kontrolleras genom att man granskar fraktsedlar och gör okulärbesiktning.

7. Näringsvärdesdeklaration

7.1 Programmets omfattning

Direktiv 90/496/EEG innehåller bestämda märkningskrav för näringsämnen som finns i ett livsmedel i de fall märkningen eller presentationen av livsmedlet innehåller ett näringspåstående. Undantagna är livsmedel för särskilda näringsmässiga användningsområden inom ramen för rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel ⁽¹⁾.

7.2 Metod

Prover bör tas på livsmedel i två kategorier – frukt- och grönsaksjuicer samt mjölkdrycker och yoghurt med fruktsmak, som är märkta med deklarerationer om vissa näringsgenskaper (s.k. näringspåståenden) – för att undersöka om näringspåståendet är tillåtet och om lydelsen står i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 90/496/EEG. Dessutom bör man analysera provet för att fastställa om värdena i näringsdeklarationen är exakta eller ligger inom tillåtna gränser. Resultaten bör protokollföras i den form som anges på rapportblanketterna i bilagan.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.

RÄTTELSER**Rättelse till rådets förordning (EG) nr 2025/97 av den 15 oktober 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av reklamtändstickor med ursprung i Japan och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 284 av den 16 oktober 1997)

På sidan 67, i artikel 1.2 c skall det
i stället för: "...Yaka Chemical Industrial Co. Ltd..."
vara: "...Yaka Chemical Industry Co. Ltd..."

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 491/2000 av den 6 mars 2000 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 60 av den 7 mars 2000)

På sidan 4, punkt 1 skall det
i stället för: "1. Aktion nr: 280/98 (A1); 59/99 (A2)"
vara: "1. Aktion nr: 280/98 (A1); 73/99 (A2)".
